

La discreció

Una de les condicions que es fa necessària a tots aquells que volen actuar en la política, sobretot, en els càrrecs de més responsabilitat, és la discreció. Discreció, vol dir, tacte per a parlar i per a actuar. Seny equànim per a formar judici. La discreció, és un dó especialíssim que permet produir-se sempre amb agudesa i oportunitat. La discreció és una qualitat diferent de la moderació i de la ponderació, però, té elements de totes dues. En algunes circumstàncies, serà una prova de tacte i aptesa política i per tant, de discreció, no ésser moderat, tot depèn dels factors que determinen la conducta i de la finalitat que es persegueix. Per això la discreció, podria dir-se que és una facultat intuïtiva com quasi totes aquelles que constitueixen l'essència dels bons polítics. Habilitat i discreció en política, són dues coses molt semblants. La suma o la conjunció d'aquestes qualitats, solen portar sovint el triomf a aquells que les posseeixen en grau notori.

Tanmateix, la discreció és més o menys difícil segons el camp polític en què milita el subjecte capaç de tenir-la. Per exemple, és més fàcil i sovint més necessari, ésser discret des del Govern, que en l'oposició. És també molt més fàcil, ésser discret a un espanyolista unitari, que a un catalanista federal. L'espanyolista no ha de justificar-se davant dels seus electors. En canvi, el catalanista que a Madrid discuteix, exigeix o transigeix, en arribar a Catalunya vol donar explicacions, vol demostrar que ha estat viu i aleshores li és molt difícil ésser discret. Les paraules pronunciades de cara a Catalunya, predisposen o poden predisposar malament a la gent de Madrid, que aleshores devé més recelosa i es fa més difícil al reconeixement dels drets que han de continuar els catalanistes a defensar. D'aquí neixen sovint les diferències de to i de llenguatge que altres vegades ja havem blasmat que, utilitzen els mateixos homes segons parlin a Madrid o a Barcelona.

Totes aquestes consideracions, ens les ha suggerides l'efecte que han produït a Madrid els discursos que alguns representants a les Constituents, pronunciaren a Barcelona. En aquesta hora solemne per Catalunya, creiem que seria prudent no prodigar com es va fent fins ara, els parlaments i les declaracions. Els nostres diputats, tenen un compromís amb el poble català, el d'obtenir l'aprovació de l'Estatut plebiscitat, No s'han de preocupar de res més. Les explicacions a llurs representants ja les donaran després, si volen. Ara, el que cal, és que evitin el posar-se ells mateixos obstacles a la seva tasca, que no altra cosa són els recels que susciten a Madrid, i les molèsties que ceris comentaris i declaracions produeixen als diputats d'altres sectors polítics que, a l'hora de votar, cada un és un vot. Els nostres representants, més que ningú, saben les dificultats que tingueren de vèncer per tal de que l'Estatut no quedés ofegat entre l'articulat de la Constitució. Seria, doncs, molt poc hàbil, que per aconseguir uns aplaudiments aquí, es preparassin ells mateixos el fracàs de demà a Madrid i que aleshores, llur retorn a Catalunya, amb el cap cot i l'esguard avergonyit, provoqués una desil·lusió que podria devenir indignació general.

Mai, com ara, ha estat tan necessària als nostres diputats la discreció, aquesta virtut que permet anar tirant l'aigua cap al cantó convenient, sense ofendre a ningú. Els catalans, estem tots disposats a passar-nos de discursos, però, no, de l'Estatut. Avui, els diputats, més que parlamentaris, han d'ésser diplomàtics. A Madrid, hi faran més vols amb afalacs dignes, que no pas amb declaracions que puguin vexar. La simpatia personal dels diplomàtics és el factor més important de l'èxit. Tacte per a parlar i per a actuar. Per a fer-se amics i crear-se un ambient de simpatia això és el que convé per Catalunya que sàpiguen fer els diputats. És a dir, que procurin tenir en un grau ben alt la qualitat que ens ha de portar el triomf. Una discreció ben aguda, ben subtil i ben penetrant.

Francesc M. Masferrer

NOTES POLITIQUES

Ha mort Don Jaume de Borbó

La notícia

Els diaris d'aquest matí publiquen la notícia de que ahir a dos quarts de vuit del vespre va morir a París a conseqüència d'una angina de pit el pretendent al tron d'Espanya Don Jaume de Borbó, duc de Madrid i d'Anjou.

Biografia

Don Jaume de Borbó i Borbó era fill del pretendent Carles de Borbó i de la seva esposa Margarida de Borbó. Havia nascut a Vevey (Suïssa) el 27 de juny de 1870. Durant la darrera guerra carlina estigué diverses vegades a Espanya amb el seu pare i després cursà els estudis literaris en els col·legis de jesuïtes de Vaugirard (França) i Bau-

mont (Anglaterra), i els militars a l'Acadèmia de Wiener-Neustadt (Austria). Va obtenir el títol d'oficial l'any 1893. El mateix any emprengué un llarg viatge a l'Índia i visità les Filipines al seu retorn. Més tard viatjà d'incògnit per Espanya, i en 1896 ingressà com alférez a l'exèrcit rus, en el qual desempeñà algunes missions de caràcter diplomàtic-militar. Es distingí en l'expedició contra els boxers a Xina i prengué part en la guerra russo-japonesa. Quan en 1909 va morir el seu pare presentà la renúncia del càrrec en l'exèrcit rus i el tsar no va acceptar-la i el nomenà coronel d'húsars de la Guàrdia Imperial i l'autoritzà a sortir de Rússia. El 4 de novembre de 1909 els carlins el reconegueren com a successor del seu pare i els dirigí un manifest. Aleshores els seus partidaris li ofrenaren una espasa d'honor.

En acabar-se la gran guerra en 1918, publicà un altre manifest en el qual desautoritzava els tradicionalistes que s'haguessin mostrat germanòfils. A conseqüència de la disconformitat de Vazquez de Mella amb aquell manifest es produí una important escissió en el partit i li fou censurat, a més de la seva participació en la guerra a favor d'un estat bel·ligerant, el no haver-se casat.

Fins a la guerra va residir en el seu castell de Frohsdorf (Austria) i després a Niça i París on ha mort.

Darrerament, a causa de l'implantació de la República a Espanya, s'havia entrevistat amb Don Alfons a París i sembla que s'havia establert entre els dos cosins una entesa per a recuperar el tron perdut.

El que diu l'òrgan del partit

«El Correo Catalán» d'avui, encapçalava l'informació de l'esdeveniment amb aquests epígrafs: «Un día de luto para España.—A las siete y media de la tarde de ayer falleció repentinamente en París S. M. el Rey Don Jaime de Borbón».

Al dessoia hi ha un article amb el títol «El Rey ha muerto!» del qual copiem els següents paràgrafs:

«El Rey ha muerto! Pero la bandera que El con mano férrea enarbolara, los principios que El defendiera, la Santa Causa que El simbolizara subsiste, subsisten y en ellos tendrán siempre en nosotros sus leales, entusiastas e imperturbables partidarios.

Díjase hoy de duelo nacional para España, para el pueblo hidalgo y desventurado, al que consagrara sus amores, sus anhelos y sus patrióticas esperanzas de redención en medio de los contrastes y ante el caos a que la ha conducido la revolución imperante que amenaza con destruir los fundamentos sociales para conducirnos a la anarquía más espantosa.

El Rey ha muerto! Pero la tradición es viva, porque es el alma de la Patria, lo único cuyas esencias contiene las instituciones y las normas fuera de la cual no hay salvación para el país.

El Rey ha muerto! Viva la Tradición y viva la Patria.»

Un telegrama de condol

Els jaumins de Mataró han cursat el següent telegrama:

«Francisco M. Lloig.—Avenue Hoche, París.—Nom socis Círcol Tradicionalista, Associació Femenil «La Margarita», Joventut Jaumina, Cooperativa Sant Jaume, apenadíssims mort August Senyor Quefe, acatem prova Divina que moment històric fa més gran. Expressant condol aixequem oracions al Cel.—President, Lloig.»

Les eleccions de demà a Barcelona

Candidat que es retira

«L'Opinió» d'avui diu: «El nostre amic, Josep Fontbernat i Verdager, candidat que es presentava en les eleccions de demà diumenge, ens prega que fem públic que davant de l'actitud presa pel Partit d'Esquerra

Tribuna del lector Als amics del teatre Tornem-hi

Demano perdó al Director del DIARI DE MATARÓ si avui torno a ocupar un lloc en les columnes del periòdic de la seva digna direcció.

I tot remerciant-li aquest favor, pot ben creure que no em guia altra noble intenció sinó procurar d'arribar a un veritable camí en una qüestió de tant interès com els temes ja esmentats anteriorment. Els que són amics de Tàlia ens dol molt que un altre amic es lamenti d'un ambient poc favorable.

Per això dic: «Tornem-hi». En sentit més que res, per a veure si les meves modestes opinions en podrien treure quelcom favorable mentre aquest bon amic Vicens Barbena es lamenta dient: «No hi ha ambient».

És ben trist que ell mateix ho confessi, ja que és d'aquests antics aficionats que quan pujaven a les taules dels escenaris solament coneixien Art i no mandangues i pretensions com actualment.

És també molt lamentable que en una ciutat com la nostra, que actualment compta amb valuosos elements, no hi pugui haver un ambient favorable per a seguir una ruta germanívola, encara que sia modernitzant els costums d'ara per a donar vida al teatre de casa nostra. Abans hem de fer-nos càrrec que el teatre català o les seves obres han estat sempre l'essència favorable de la cultura, no sols dels homes en totes llurs edats, sinó també la guaidora per les normes instructives dels pobles.

Ara, que el principal factor del mal que patim, també procedeix d'aquella manca de companyerisme per procurar actuar en llocs públics per a donar a conèixer obres antigues o modernes dels nostres grans dramaturgs.

Tant el bon amic Barbena com els també amics Planas i Cabruja, saben prou bé quantes han estat les amargures i també quantes hauran estat llurs desenganys en llurs vides d'aficionats, en voler donar-nos tot llur rendiment, purament artístic, en totes les taules dels nostres escenaris de societats. Si els avui mal prou enyorats Serrapiñana, Villar i Calvo poguessin ésser entre nosaltres, ja podria cantar victòria el meu amic Barbena, que aleshores sí que no pronunciaria la frase «No hi ha ambient».

Em sembla, segons la meua pobra opinió, que la falta d'ambient a l'afició mataronina no la tenim d'anar a cercar entre els actuals aficionats, tots ells principiants, sinó entre els que començaren en algunes lloables seccions i de-

Republicana de Catalunya, la disciplina del qual acata, de no prendre part en la lluita electoral i del caire d'oficiositat que per part d'elements interessats s'ha donat a la seva presentació amb caràcter independent, retira la seva candidatura».

sertaren, no en busca d'un amor a l'Art, sinó d'unes carregades pretensions per escalar una glòria més plena d'espines que de llorers.

No parlo per molestar a ningú. Parlo perquè en altres llunyanes ocasions ja havia tingut de sospesar amb amargura aquesta falta d'ambient que remarca l'amic Barbena.

No obstant, algunes desavinences que havia pogut observar, notava entre ells sempre aquella veneració a tot el que tractava de teatre a casa nostra. I cosa admirable: Aleshores s'hi posava tanta veneració que un hom s'oblidava d'aquelles desavinences. No podem dir-ho actualment, ja que ens trobem alguns aficionats que quan es veuen amb un palm d'ales jo no es recorden que han estat escolans. I per aquest lamentable motiu, s'aixequen enlaire carregats de pretensions que no han conduït mai a cap camí favorable. Ens diuen que totes les grans eminències que s'han trobat mancats de fortuna, tant en el Teatre Català com en el Castellà, havien començat fer a de partiquins o comparses. El mateix amic Barbena ens ho dona a comprendre. Bonica i lloable lliçó per als molts aficionats actuals. En aquest sentit, ens demostren que tot en aquesta vida, deu començar-se pels fonaments i no pels terrats com volien començar alguns.

Parlant de coses de Teatre, m'han vingut a la memòria aquelles campanyes passades del Teatre Euterpe i Saló Novelats del carrer Isern: en el primer lloc dels quals actuava la notable companyia de Casals-Cazorla, amb tanta complaença dels mataronins que havien arribat a fer-se populars. I, allò que deïem de les pretensions: En aquella notable companyia hi actuaven actors com en Bruguera, Lluelles, Barbena i de galans joves han passat a primers actors. Ara que el professionalisme i l'afició no es poden comparar. Ben mirat ells han seguit una ruta com havien seguit els nostres compatriotes Serrapiñana, Calvo i Villar i darrerament el notable aficionat Garriga.

Ara hem de reconèixer que la principal causa de la manca d'ambient i d'afició ha estat culpa de les campanyes dels Cinemes i avui dels Cinemes So-

—Ja guanya prou per casar-se amb la nostra filla En Jaume?

—Jo no sé el que guanya, però t'asseguro que no guanya prou per casar-se amb la nostra filla.

De Bulletin, Sydney

El Dr. Samsó, me'ge-dentista, que prestava els seus serveis a la Clínica «L'Aliança», ha instal·lat el seu Consultori al carrer de Lepanto, n.º 45 (Casa Català), on atindrà als clients en les mateixes condicions que ho feia a «L'Aliança». — Dimarts de 11 a 4 — Dissabtes de 2 a 4

Notes Religioses

Sants de demà. — Diumenge XIX després de Pentecosta. Sant Francesc d'Assís, conf. i fdr., Sant Petroni, b. Sants de dilluns. — Sants Plàcid i companys, màrtirs. Santa Caritina, vg. i màrtir i Santa Gala, vídua.

QUARANTA HORES

Demà acabaran a l'església de les Caputxines. Dilluns començaran a la Basílica de Santa Maria. **Basílica parroquial de Santa Marta.** Diumenge, dia 4 d'octubre. Missa cada hora, des de les 5 a les 10; les últimes a dos quarts de 12 i 12. Matí, a dos quarts de 7, trisagi; a dos quarts de 8, Set diumenges a St. Josep; a un quart de 10, missa de les Congregacions Marianes als Dolors; a les 10, missa conventual cantada; a dos quarts de 12, homilia, i a les 12, punt doctrinal. Tarda, a dos quarts de 4, Catecisme. A tres quarts de 7, Exposició, rosari glosat, processó per l'interior del temple, mes del Roser, sermó pel Reverend P. Joaquim Seguí, Sch. P., Benedicció, reserva i cant dels goigs. Acabada la funció del vespre, co-

mençará una novena a Santa Tereseta del Nen Jesús.

Durant el mes d'octubre es resaran tots els dies tres parts del Sant Rosari, al matí, a les 8 i a les 11, amb missa, a l'altar del Roser, i al vespre, al mateix altar, rosari, mes del Roser i cant dels goigs.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Els matins, a dos quarts de set, trisagi; a les 7, meditació; a les 9, missa conventual cantada. Al vespre, a un quart de 8, rosari, visita al Santíssim i devot obsequi a les Santes. Durant la missa de les 11 segueix la novena a la Mare de Déu de la Mercè.

Dilluns, a dos quarts de 7, missa de comunió general per les Terciàries franciscanes; a les 8, missa de l'Obra Expiatòria. Al vespre, a tres quarts de set, exposició, rosari, mes del Roser, funció a Sant Francesc i sermó per un pare caputxí.

Paròquia de Sant Joan i Sant Josep. Diumenge, a dos quarts de 7, rosari i mes del Roser; a dos quarts de 8, exercici dels Set diumenges a honor del gloriós Patriarca Sant Josep (VII); a les vuit, missa de Comunió general; a dos quarts de 9, homilia evangèlica; a les

deu, ofici parroquial; a les 11, última missa amb explicació doctrinal.

Tarda, a dos quarts de 4, Catecisme. A les 7, rosari, solemne processó per l'interior del temple amb cant de llela-

nies, exposició de S. D. M., cant de l'estació al Santíssim, explicació doctrinal, benedicció i reserva, i acabarà amb el besamans a la Verge i cant dels goigs del Roser.

Tots els dies feiners missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les nou. Durant la primera missa i a un quart de vuit del vespre, rosari i exercicis del mes del Roser.

Església de la Providència. — Diumenge, festiu de N. P. Sant Francesc, haurà ofici solemne a les 7 del matí, i funció amb novena i sermó a les dos quarts de 6 de la tarda.

Capella de Sant Simó. — Diumenge, a les 8, Catecisme, i a dos quarts de 9, missa amb homilia.

Impremta Minerva.—Mataró

Horari de trens de Barcelona a Mataró i viceversa des del 5 d'octubre de 1931

BARCELONA A MATARÓ				MATARÓ A BARCELONA			
Sortida Barcelona	Arribada Mataró	DESTÍ	OBSERVACIONS	Sortida Mataró	Arribada Barcelona	PROCECNCIA	OBSERVACIONS
4'25 m.	6'27 m.	Empalme	Mixta	4'40 m.	5'29 m.	Mataró	
5'00	5'57	>	Correu	5'52	6'41	Arenys	
6'00	6'46	Mataró	>	6'50	7'58	>	
7'00	7'46	>	>	7'47	8'24	Bianes	Directe des d'Ucalà
8'15	8'58	Empalme	Dir. fins a Montgat	8'04	8'45	Mataró	" " Montgat
10'00	10'48	Arenys	>	8'25	8'55	Empalme	" " Mataró
12'10 t.	12'47 t.	Empalme	Directe fins a Masnou	8'51	9'20	Mataró	
12'45	1'25	Mataró	" " Montgat	10'15	11'15	Empalme	Correu
1'10	1'56	>	>	12'10 t.	12'49 t.	Arenys	Directe des de Masnou
1'25	2'22	Empalme	Correu	2'10	2'51	Mataró	" " Montgat
3'00	3'46	Arenys	>	2'56	3'25	Empalme	" " Mataró-C.
4'00	4'51	Bianes	Correu	3'05	3'50	Mataró	>
5'42	6'19	Mataró	Directe fins a Masnou	4'05	4'52	>	>
6'00	6'28	Empalme	" " Mataró	5'52	6'42	Arenys	>
6'45	7'22	Mataró	" " Masnou	6'31	7'30	Empalme	>
7'15	7'43	Bianes	" " Mataró (1)	7'48	8'37	Bianes	>
7'26	8'06 n.	Mataró	" " Montgat	8'25 n.	9'10	Mataró	>
8'05 n.	8'46	Arenys	" " "	9'49	10'42	Empalme	Mixta
8'50	9'18	Bianes	" " "	10'21	11'55	>	>
9'00	9'48	Arenys	" " Mataró F.				

(1) Solament circula els dies feiners.
Es consideren festius a més dels diumenges: Festa de la rosa (12 octubre), Tots Sants (1 novembre), Puríssima (8 desembre), Nadal (25 id.), Sant Esteve (26 id.), Cap d'Any (1 gener), Reis (6 id.), Candalaria (2 febrer), Cendra (10 febrer), Sant Josep (19 març), Dijous i Divendres Sant (24 i 25 març), Dilluns de Pasqua de Resurrecció (28 març), Encarnació (4 abril), Proclamació de la República (14 abril), Festa del Treball (1 maig), Ascensió (5 maig), Dilluns Pasqua Pentecosta (16 maig), Corpus (26 maig), Sant Joan (24 Juny), Sant Pere (29 id.)

NUVIS **CARRERAS** vostre **Fotógraf** **Mataró**
St. Antoni, 32

Sastreria CASA VILA
Preus econòmics Gran assortit

Rebudes les novetats per a la temporada d'hivern
Barcelona, 16 MATARÓ

COMPRO
màquines punto ing'és, 4 1/2 pulgades, 198 agujas.
Ofertas: G. C. GNAUCK, Apartado 20.—Mataró.
Es lloga
Gran magatzem, propi per a indústria i comerç, amb aigua i electricitat. Preu mòdic.
Raó: F. Macià, 74.

DIARI DE MATARÓ
Es troba de venda en els llocs següents:
Llibreria Minerva . Barcelona, 13
Tria i Tarragó . . . Rambla, 28
Llibreria H. Abadal . Riera, 48
Llibreria Catòlica . Santa Maria, 10
Centre de subscripcions «La Aurora», carrer de la Pau, 14.

TOS
Més de 200 anys d'èxit
CURI I PREVIINGUI
GRIP, BRONQUITIS, ASMA, REFREDATS i totes les molèsties i afecions de l'aparell respiratori
Prengui al sentir-se indisposat
LAMEDOR PECTORAL
De venda en totes les Farmàcies i Centres d'Espeífics
BARCELONA
MONCADA, 10

Llegiu el **Diari de Mataró**

CÒPIES a màquina d'escriure
Rapidesa i pulcritut en tots els treballs
Per encàrrecs: **LLIBRERIA ABADAL** - Riera. - Mataró